

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibus Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XI. De aliquibus impedimentis removendis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

pedester faciebat, aded mentem suspensam & in DEUM absorptam gerebat, ut sapè de via aberrans in vepres, dumeta, & lapides impingeret, hoc minime advertens: quam sanè ob causam semper ei plantæ, ac tibiæ sanguine, & tabo fluebant, eum tamen ille ne sentiret quidem. Et quamvis hæc grandia videantur, sunt etiam alia & communia & quotidiana, quæ ex corde puro, ex orationis studio, ex virtutum exercitatione, & aliorum reparata salute proveniunt, quæ viris Religiosis sincerè ob DEI honorem, in hac Infidelium cultura laborantibus, certa, & perpetua sunt.

CAPVT XI.

De aliquibus impedimentis remouendis.

Aliqui qui nondum gustarunt, quàm suavis sit cibus, pro animabus seruandis labores, & tribulationes magnas, usque ad sanguinis effusionem perferre, propriam commoditatem animarum saluti præponentes, multa excogitarunt impedimenta, quibus benè currentium conatus aut retardare, aut penitus impedire, maximè in Infidelium, tam Occidentalium, quam Orientalium Indiarum conversione conabantur. Quæ ad quatuor præcipuè capita reducuntur à doctissimo Patre Josepho Acoſta in Tractatu aureo, ac omni eruditione pleno de procuranda Indorum salute. Primo ad Divinæ gratiæ subtractionem, quasi credant, illas gentes occulto Dei iudicio in suis tenebris relictas, secundo ad naturæ, morumque illarum gentium absurditatem, sive incapacitatem: tertio, linguarum illius tractus difficultatem, ac demum locorum arque habitationis incommoda: quibus certè difficultatibus, incommodis, & periculis sæpè milites Christi ab incepta vocatione deterrentur. At quoniam aptè idem Acoſta horum retundit tela, maximè lib. 1. de procur. Indorum salute; propterea rogo, ut qui sese vocari ad sanctam illam, Deoque gratissimam marium traiectionem senserit, nimirum ut DEO Indos, Ethiopes, seu alias nationes barbaras vocanti cooperentur, eum attentè versent, ac perlegant. Et quoniam omnia impedimenta reducuntur, vel ad locorum incommoditatem, addiscendæ linguæ laborem, ac ipsorum Barbarorum ineptiam, & stupiditatem: quæ quidem quod non tam à natura ipsis insita, quam educatione, usque acquisita sit, præter ea, quæ Josephus Acoſta in hujus rei confirmationem affert, legendus est Thomas Bozius fig. 28. de gentibus effertis ad humanitatem disciplinæ Christi perductis, & fig. 93. à c. 199. ubi de gentibus Septentrionalibus agens illas olim (ait) in credibilis fuisse ferocitatis, ut feræ ipsæ, ac forsitan ipsi Indis, Ethiopibusvè deterioris naturæ viderentur.

Deinde isti nimium sibi ipsis indulgentes breviter exemplo ipsius Josephi Acoſtæ convincuntur: jam illud, inquit, multum movere nos debet, quod videmus ad gentes profundi sermones, & ignotæ linguæ homines penetrare lucris spe, nec deterri barbarie immensa, sed universa mercium causa lustrare, non Ethiopum innumerabiles linguas, non Syrtarum, non Tartarorum, non Brasiliensium, non extremi Oceani littora recutare, & quicquid inter Mendocinum promontorium, &

fretum Magellanicum situm est infinitis terræ, ac maris spatii, idque utroque ex latere, & Boreali, & Australi magno studio obire: Denique & si quem tellus extremo refuso summovet Oceano, vel si quem extensa plagatum quatuor in medio dirimit plaga solis iniqui, hunc perſcrutantur, hujus linguæ, vel balbutientes se accommodant, ut aurum, argentum, ligna pretiosa, mercetque exquisitas ad suos evehant, quæstumque undique augeant, tam longam & periculosa perſcrutationem avidissime suscipiant, ut profectò admirabile sit omnes penè portus Oceani, omnes sinus Orbis terrarum stationibus navium Hispaniensium teneri, omnes Indorum Satrapas cum nostris mercatoribus, & nautis commercium habere. At nos qui pretiosissimas merces querimus, animas, DEI imagine insignes, qui lucra non incerta, aut brevia, sed æterna in calis speramus, linguæ difficultatem, locorum asperitatem cauſamur: ut appareat verè prudentiores esse filios hujus sæculi in generatione sua filii lucis. Superest, ut charitas ardens in Christum, industria, & labore perficiat, quod deest naturæ. Quia in re Patris Francisci Xaverij admirabile extat exemplum, qui in perſcenda Malavrica lingua tantum operæ, & sudoris potuit, tantumdemque in Japonem, atque alijs longè inter se diversis, ut si Apostolico dono linguarum præditus eſset, non posset majore gloria Christi nomen in tanto terrarum Orbe vulgare. Certè enim charitas omnia potest, & cum linguæ cessarint, una charitas pro omnibus est. Hactenus Acoſta.

Igitur, ut jam huic primæ parti, in qua necessitatem, dignitatem, ac hujus in lucrandis animabus studij utilitates breviter exposui, finem imponam, quis tot, ac tanta luera, tot opes, ac virtutum omnium præstantiam ei inesse conspiciat, qui non merito thesaurum illum, in Evangelico agro absconditum illud non judicet? Est enim verissimus thesaurus Evangelicus ardens in proximos dilectio, quæ ingentes divitias continet, immensamque bonorum abundantiam: non enim unum, aut alterum bonum, sed omnia simul congesta, & accumulata. Quod si illi, qui mercaturam exercent, ut dicebant, trajectis immensis maribus, peragatis variis Orbis regionibus, ac hominibus ignotæ linguæ, magno cum labore, & quidem multis jacturis exposito, & longo tempore, diuturno studio, magna que contentione divitijs inhiant, sæpè etiam in naufragia incidunt, ut una hora omnia auferat, quæ plures fortassis anni corraſerant: nos, qui thesaurum caelestem in agro animarum reconditum, ac fodinas querimus animarum, in quibus non chrysoliti, aut uniones, sed veriores gemmæ, & margaritæ, ac non illis pretiosiores congregatæ sunt, quarum usus non in terra tantum, sed in celo quoque maximus est, cur torpescere debeamus? Est tamen thesaurus absconditus, quia pauci eum cognoscunt, paucisque conceditur. Ubi autem absconditus? nempe in agro, in hoc inquam remoto à delitijs, & temporalibus commoditatibus, à strepitu ambitioſum, à negotiationibus, à consanguineis, amicis: In agro deinde, qui locus & arati, & feri, & magno denique studio coli solet. Omnia igitur relinquenda, si agrum hunc possideret, ac in ejus cultura laborare velimus: ac quod primum est, thesauro in tam felici agro abscondito suu.